

Recomandare
pentru conferirea titlului de Doctor Honoris Causa
domnului profesor universitar Victor Ieronim Stoichiță

Victor Ieronim Stoichiță este un reputat istoric de arta, a cărui operă și carieră universitară îl plasează printre cei mai importanți cecetători ai istoriografiei artistice contemporane.

Născut la [REDACTED], Victor Ieronim Stoichiță a studiat la fostul Institut de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu”, student al secției de Istoria și Teoria Artei. Licențiat, mai apoi, al universității „La Sapienza”, din Roma, ocupă postul de asistent al Catedrei de Istoria și Teoria Artei din cadrul Institutului de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu”, din București până în anul 1981. Din 1984, devine asistent al Institutului de Istorie a Artei al Universității din Munchen. A câștigat bursa Alexander-von-Humboldt pentru o perioadă de doi ani, între 1982 și 1984, bursa Institutului de Studii Avansate, în 1989, a Centrului de Studii Avansate în Istoria Artelor Vizuale în anul 1993, a Getty Research Institute în 1998, precum și bursa Institutului de Studii Avansate din Berlin, între anii 2002 și 2003, având ca temă de cercetare supraviețuirea mitului Pygmalion de la Metamorfozele lui Ovidiu, trecând prin literatura medievală, prin iconografia artelor plastice, până la imaginea cinematografică a prezentului.

Victor Ieronim Stoichiță și-a dat doctoratul la Paris, cu teza „Le Premoderne, Aspects poetiques et intertextuels dans la peinture du XVIe et du XVIIe siècles”. A desfășurat o prodigioasă activitate didactică și științifică la universități de prestigiu din țară și străinătate. Fiind profesor invitat la Sorbona (1987), Göttingen (1989–1990) și Frankfurt (1990). Din 1991 a fost titularul Catedrei de Artă Modernă a Universității din Fribourg, Elveția. Este membru al Academiei Europene și membru corespondent al Academiei Naționale a Italiei, al Academiei Regale a Belgiei și al Academiei Poloneze.

Victor Ieronim Stoichiță a fost marcat profesional de întâlnirea cu Hans Belting și cu Louis Marin, făcând în așa fel încât a realizat o legătură intelectuală și profesională între cei doi. Împreună cu aceștia, dar și separat, cu fiecare în parte, Victor Ieronim Stoichiță și-a dezvoltat mai departe viziunea.

Abordările sale în câmpul de analiză și reflecție al teoriei artelor vizuale au fost fructificate și prin volume de studii dedicate Renașterii, Barocului și artei contemporane. Relația subiectivă dintre subiect și istoricul de artă, așa cum mărturisea Victor Ieronim Stoichiță, răspunde în mod autentic, prin realitatea unei priviri alterne, o altă perspectivă, o perspectiva a ochiului proaspăt, sau, a unui ochi din ce în ce mai treaz. Victor Ieronim Stoichiță descrie un dublu demers al apropierii față de lucrarea de artă. Primul, al priviri și interogării imaginii. Al doilea, un demers de apropiere care ține de cunoașterea tradiției și culturii figurative. Această tradiție este reluată în *Scurta istorie a*

umbrei, aparuta la Editura Humanitas, prin teza principală a autorului care face referire la imaginea medievală, nu doar pentru zona bizantină, dar și pentru Medievalul apusean în care umbra este exclusă, ca semn al materialității. Pentru imaginea bizantină umbra nu este esențială, ci mai degrabă absența umbrei și diafanul corpului cel care contează.

Printre volumele de studii reprezentative amintesc: "Efectul Don Quijote", "Scurta istorie a umbrei", "Goya", "Ultimul carnaval", "Efectul Pygmalion". Alte cărți publicate: "Simone Martini", București (1975), "Ucenicia lui Duccio di Buonisegna", București, Meridiane (1976), "Pontormo și Manierismul", București, Meridiane (1978), "Mondrian", București, Meridiane (1979), "Creatorul și umbra lui", București, Meridiane (1982), "L'Instauration du tableau. Metapainting a l'aube des Temps Modernes", Paris, Meridiens-Klincksieck, (1993) (traducere engleză, Londra și New York, Cambridge University Press, 1995), "Painting and Visionary Experience in Spanish Golden Age Art", Londra, Cambridge, Mass., Reaktion Books/Harvard University Press, 1995. De asemenea, a tradus și îngrijit texte de istorie și teorie a artei (Cennino Cennini, Francisco de Hollanda, Lomazzo, Zuccari, Dionisie din Furna, Kandinsky, Baldinucci, Chantelou, Pino, Dolce, Aretino, Brandi) și a scris numeroase articole și studii de specialitate în reviste românești, europene și americane.

Aceste câteva modeste remarci asupra unei opere vaste și importante pentru teoria și istoria artei, însoțesc recomandarea de a se conferi titlul de Doctor Honoris Causa al Universității de Vest din Timișoara, domnului profesor Victor Ieronim Stoichiță.

Conf. univ. dr. Dan Radu Moga

Timisoara, 14 iulie 2020

